

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Krahuly a soudců JUDr. Lenky Novotné a Mgr. Jiřího Vilda ve věci

žalobce: **V. B. N.**, narozený dne „X“
státní příslušnost Vietnamská socialistická republika
bytem „X“
zastoupený advokátem Mgr. Markem Sedlákem
sídlem Milady Horákové 13, 602 00 Brno

proti
žalovanému: **Ministr vnitra**
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7 - Holešovice

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 3. 2022, č.j. MV-161643-16/SO-2021

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého právního zástupce domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 3. 2022, č. j. MV-161643-16/SO-2021, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 2. 2. 2022, č.j. MV-161643-12/SO-2021. Tímto rozhodnutím správní orgán prvního stupně Shodu s prvopisem potvrzuje G. M.

zamítl žádost žalobce o povolení obnovy řízení ve věci žádosti o vydání povolení k přechodnému pobytu rodinného příslušníka občana Evropské unie na území České republiky, neboť nebyly shledány důvody stanovené v § 100 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb. V podané žalobě shodně jako v žádosti o obnovu řízení žalobce uvedl, že těhotenství jeho manželky a budoucí narození třetího dítěte jsou významné skutečnosti pro posouzení, zda žalobce stále představuje aktuální hrozbu pro veřejný pořádek a zároveň jde

o významné skutečnosti pro posouzení dopadu rozhodnutí o zamítnutí žádosti do rodinného a soukromého života žalobce a jeho rodiny, a sice manželky a dvou nezletilých synů, s nimiž sdílí společnou domácnost, pečuje o ně a poskytuje jim hmotné zabezpečení. Namítl, že se správní orgán při neudělení přechodného pobytu sice vypořádal s dopady tohoto rozhodnutí z hlediska nezbytného zásahu do rodinného a soukromého života žalobce a jeho rodiny, nicméně tak učinil nesprávně, neboť jinak musí být přiměřenost a nezbytnost zásahu posuzována v případě rodiny tvořené pouze manželkou, jinak v případě manželů s dospělým dítětem a jinak v případě manželů s malými dětmi, kdy jeho manželka aktuálně očekává narození třetího dítěte, o čemž v době vydání původního rozhodnutí nevěděl.

2. Žalobce rovněž nesouhlasil s výkladem ust. § 100 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb. žalovaným v tom smyslu, že již v řízení o návrhu na povolení obnovy řízení musí být zřejmé, že nové skutečnosti a důkazy povedou k jinému řešení otázky, která byla předmětem rozhodování. Zdůraznil, že očekávané narození třetího dítěte je relevantní skutečností, se kterou, pokud by byla v původním řízení známa, by se správní orgán musel vypořádat při posuzování dopadu rozhodnutí do soukromého života.

3. Žalovaný trval na svém závěru, že aktuální gravidita manželky žalobce, byť se o ní zřejmě dozvěděl až 5. 1. 2022, tedy po vydání rozhodnutí Ministerstva vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 25. 11. 2021, č.j. MV-161643-4/SO-2021 (jímž zamítla odvolání žalobce a potvrdila rozhodnutí Ministerstva vnitra, Odboru azylové a migrační politiky č. j.

OAM-3464-18/PP-2021 ze dne 13. 8. 2021 o zamítnutí žádosti o povolení k přechodnému pobytu a současně mu ukládající lhůtu k vystěhování z území České republiky) nemohla vést k jinému rozhodnutí ve věci, než jaké bylo vydáno. Poukázal na to, že žádost o povolení k přechodnému pobytu žalobce podal opakovaně, a to jeden rok od rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 18. 3. 2020, č.j. 16 A 71/2019-41, kterým byla jeho žaloba zamítnuta a kasační stížnost podanou žalobce Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 22. 12. 2021, č.j. 3 Azs 114/2020-31, zamítl. V otázce možného zásahu do soukromého a rodinného života žalobce postupovaly správní orgány v souladu se zněním čl. 8 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv, přičemž pokud správní orgány vyhodnotily, že u žalobce, který již tehdy měl na území dvě nezletilé děti a manželku, nedojde k zásadnímu narušení práva na respektování soukromého a rodinného života, pak ani narození třetího dítěte není okolností, která by mohla vést k jinému rozhodnutí ve věci. Navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

4. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalobce ani žalovaný se

po řádném poučení, že mohou vyslovit nesouhlas s rozhodnutím věci bez jednání a že nevyjádření se v určené lhůtě je považováno za souhlas, k nařízení jednání nevyjádřili.

5. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí prvního dílu hlavy druhé s. ř. s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanoveních § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během 30 denní lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle ustanovení § 172 odst. 1 zákona o pobytu cizinců. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle ustanovení § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
6. Z obsahu správního spisu soud zjistil následující skutečnosti podstatné pro rozhodnutí o žalobě. Rozhodnutím Ministerstva vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 25. 11. 2021, č.j. MV-161643-4/SO-2021, bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra, Odboru azylové a migrační politiky č.j. OAM-3464-18/PP-2021 ze dne 13. 8. 2021. Tímto rozhodnutím správní orgán podle § 87e odst. 1 písm. f) zákona č. 326/1999 Sb. zamítl žádost žalobce o vydání povolení k přechodnému pobytu rodinného příslušníka občana Evropské unie na území České republiky, neboť je důvodné nebezpečí, že by účastník řízení mohl závažným způsobem narušit veřejný pořádek, současně byla žalobci podle § 87e odst. 4 zákona č. 326/1999 Sb. stanovena lhůta k vycestování z území České republiky 35 dnů od právní moci rozhodnutí. Dne 12. 1. 2022 podal žalobce žádost o povolení obnovy řízení ve věci žádosti o povolení k přechodnému pobytu. Rozhodnutím Ministerstva vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 2. 2. 2022, č.j. MV-161643-12/SO-21, byla žádost žalobce o obnovu řízení zamítnuta, neboť nebyly shledány důvody stanovené v § 100 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, které Ministr vnitra rozhodnutím ze dne 1. 3. 2022 zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.
7. Soudu je z vlastní úřední činnosti známo, že rozhodnutí Ministerstva vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 25. 11. 2021, č.j. MV-161643-4/SO-2021, napadl žalobce správní žalobou, která byla rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 13. 4. 2022, č.j. 112 A 8/2021-52, zamítnuta. Kasační stížnost podaná žalobcem proti rozhodnutí prvostupňového soudu byla zamítnuta rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 9. 2022, č.j. 7 Azs 110/2022-26. Proti všem uvedeným rozhodnutím podal žalobce ústavní stížnost, která byla usnesením Ústavního soudu ze dne 22. 11. 2022, sp. zn. II. ÚS 2959/22 odmítnuta.
8. Soud proto jen stručně rekapituluje, že důvodem k neudělení povolení k přechodnému pobytu žalobci v řízení, jehož obnovy se nyní domáhá, byl závěr správního orgánu o tom,

Shodu s prvopisem potvrzuje G. M.

že žalobce vzhledem k povaze a závažnosti jím dlouhodobě páchané trestné činnosti, za kterou byl pravomocně odsouzen jako vůdčí člen organizované zločinecké skupiny společně se svou nynější manželkou, a v jejímž páchání mu nebránilo ani narození prvního syna, představuje nadále hrozbu narušení veřejného pořádku, a v takovém případě převažuje zájem na ochraně společnosti před jejím dalším pácháním.

9. Podle § 100 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, řízení před správním orgánem ukončené pravomocným rozhodnutím ve věci se na žádost účastníka obnoví, jestliže a) vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými, nebo b) bylo zrušeno či změněno rozhodnutí, které bylo podkladem rozhodnutí vydaného v řízení, které má být obnoveno, a pokud tyto skutečnosti, důkazy nebo rozhodnutí mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování (odstavec 1) Účastník může podat žádost o obnovu řízení u kteréhokoliv správního orgánu, který ve věci rozhodoval, a to do 3 měsíců ode dne, kdy se o důvodu obnovy řízení dozvěděl, nejpozději však do 3 let ode dne právní moci rozhodnutí. Obnovy řízení se nemůže domáhat ten, kdo mohl důvod obnovy uplatnit v odvolacím řízení. O obnově řízení rozhoduje správní orgán, který ve věci rozhodl v posledním stupni (odstavec 2). Ve tříleté lhůtě od právní moci rozhodnutí může o obnově řízení z moci úřední rozhodnout též správní orgán, který ve věci rozhodl v posledním stupni, jestliže je dán některý z důvodů uvedených v odstavci 1 a jestliže je na novém řízení veřejný zájem; do konce uvedené lhůty musí být rozhodnutí o obnově řízení vydáno (odstavec 3). O obnově řízení rozhodne příslušný správní orgán z moci úřední též v případě, že rozhodnutí bylo dosaženo trestným činem. Lhůta podle odstavce 3 začíná běžet dnem následujícím po dni nabytí právní moci rozsudku (odstavec 4). Na obnovu řízení se obdobně užije ustanovení § 94 odst. 4 a 5 (odstavec 5). Žádosti o obnovu řízení se přizná odkladný účinek, jestliže hrozí vážná újma účastníkovi nebo veřejnému zájmu. Rozhodnutí, jímž bylo řízení obnoveno, má odkladný účinek, pokud napadené rozhodnutí nebylo dosud vykonáno, ledaže správní orgán v rozhodnutí odkladný účinek vyloučil z důvodů uvedených v § 85 odst. 2 nebo ledaže vykonatelnost nebo jiné účinky rozhodnutí již zanikly podle zvláštního zákona. Rozhodnutí, jímž se žádost o obnovu řízení zamítá, se oznamuje pouze žadateli; ten proti němu může podat odvolání (odstavec 6).
10. Pokud žalobce spatřuje existenci důvodu k obnově řízení dle § 100 odst. 1 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb. v očekávaném narození třetího dítěte, máje za to, že jde o skutečnost, která může odůvodňovat jiné řešení otázky, která byla předmětem původního rozhodnutí, soud jeho argumentaci nesdílí. Žalobce dovozuje, že takto rozvinutý rodinný život v ČR oslabuje závěr, že aktuálně představuje nebezpečí pro veřejný pořádek, opomíjí však, že správní orgán se v řízení, jehož obnovy se nyní domáhá, při hodnocení jeho potenciální budoucí nebezpečnosti podrobně zabýval všemi individuálními okolnostmi jeho života a jeho celkovou životní situací. Posuzoval-li správní orgán dopad zamítavého rozhodnutí do soukromého a především rodinného života žalobce podle čl. 27 odst. 2 pobytové směrnice za situace, kdy žalobce žil s manželkou a dvěma nezletilými dětmi, dovodil, že je-li důsledkem jeho rozhodnutí povinnost žalobce vycestovat z území ČR (nejspíše do Vietnamu jako země původu), je takový zásah vzhledem k okolnostem případu přiměřený. Zdůraznil, že v rámci trestního řízení vedeného u Krajského soudu v Ústí nad Labem pod sp. zn. 3 T 4/2016 byla spolu se žalobcem odsouzena k nepodmíněnému trestu odnětí

svobody i jeho tehdejší družka (nynější manželka), že trestné činnosti se dopouštěli oba jak v době jejího těhotenství, tak i po narození prvního syna a nelze pochybovat, že by v ní pokračovali, nebýt odhalení. Žalobci dosud běží zkušební doba podmíněného propuštění z výkonu trestu odnětí svobody.

11. Soud se zcela ztotožňuje se závěrem správního orgánu v nyní přezkoumávaném rozhodnutí, že ne každá dříve neznámá skutečnost, která vyjde najevo po skončení původního řízení, je automaticky důvodem pro povolení obnovy řízení. Je zřejmé, že pokud správní orgány dříve vyhodnotily, že v případě žalobce, který má na území ČR dvě děti a manželku, nedojde v případě zamítnutí žádosti o povolení k přechodnému pobytu k zásadnímu narušení práva na respektování soukromého a rodinného života, které je zaručeno v čl. 8 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv, pak ani případné narození dalšího dítěte by nebylo okolností, která by vedla (mohla vést) k jinému rozhodnutí ve věci. Současně dle názoru soudu narození dalšího dítěte nelze považovat za záruku toho, že žalobce povede život způsobem nenarušujícím veřejný pořádek, pokud pro něj dříve manželka a dítě překážkou pro páchaní trestné činnosti nebyly.
12. S ohledem na výše uvedené soud uzavírá, že neshledal důvod pro zrušení žalobou napadeného rozhodnutí. Soud tedy žalobu v mezích žalobních bodů vyhodnotil jako nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
13. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a žalovaný, jemuž nad rámec běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly, ani jejich náhradu nepožadoval, proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den.

Zmeškání lhůty

k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 8. února 2023

JUDr. Jiří Krahula v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. M.